

Zaak T-50/92

G. Fiorani tegen Europees Parlement

„Ambtenaren — Overplaatsing/nieuwe tewerkstelling —
Maatregel tot organisatie van diensten —
Verkapte tuchtmaatregel — Bezwarend besluit”

Arrest van het Gerecht (Vierde kamer) van 8 juni 1993 II - 557

Samenvatting van het arrest

1. *Ambtenaren — Beroep — Termijnen — Aanvang — Kennisgeving — Begrip — Besluit, geadresseerd op arbeidsplaats aan ambtenaar met ziekteverlof — Daarvan uitgesloten (Ambtenarenstatuut, art. 91, lid 3)*
2. *Ambtenaren — Overplaatsing — Nieuwe tewerkstelling — Onderscheidingscriteria (Ambtenarenstatuut, art. 4 en 29)*
3. *Ambtenaren — Beroep — Bezwarend besluit — Begrip — Besluit tot nieuwe tewerkstelling — Maatregel tot interne organisatie van dienst — Daarvan uitgesloten — Voorwaarden — Verplichting tot motiveren en vooraf horen — Geen (Ambtenarenstatuut, art. 90, lid 2)*
4. *Ambtenaren — Beroep — Vordering tot schadevergoeding, ingesteld te zamen met vordering tot nietigverklaring — Ontvankelijkheid anders te beoordelen naar gelang al dan niet nauw verband tussen beide vorderingen bestaat (Ambtenarenstatuut, art. 90 en 91)*

1. De kennisgeving van een besluit moet de betrokkene in staat stellen kennis te nemen van het betrokken besluit. Aan dat vereiste wordt niet voldaan wanneer een besluit waarbij de klacht van een ambtenaar wordt beantwoord, aan deze laatste tijdens zijn ziekteverlof wordt gericht in de dienst waar hij is tewerkgesteld. In dat geval begint de beroepstermijn eerst te lopen op de datum waarop de ambtenaar van dat besluit kennis heeft kunnen nemen.
2. Bij de bepaling of een maatregel een overplaatsing of een nieuwe tewerkstelling is, is het Gerecht niet gebonden door de door partijen aan deze maatregel gegeven juridische kwalificatie.

Dienaangaande volgt uit het systeem van het Statuut, dat er slechts sprake is van overplaatsing in de eigenlijke zin van het woord, wanneer een ambtenaar overgaat naar een vacant ambt. Bijgevolg is elke overplaatsing in eigenlijke zin onderworpen aan de formaliteiten van de artikelen 4 en 29 van het Statuut. Die formaliteiten zijn daarentegen niet van toepassing in geval van nieuwe tewerkstelling van de ambtenaar met zijn ambt, omdat bij die overgang geen vacature wordt bezet.

3. Alleen besluiten die de rechtspositie van een ambtenaar rechtstreeks ongunstig kunnen beïnvloeden en aldus verder gaan dan eenvoudige maatregelen tot interne

organisatie van de dienst, die de statutaire positie van de betrokken ambtenaar niet aantasten, zijn bezwarende besluiten.

Een besluit houdende nieuwe tewerkstelling, dat de statutaire rechten van de betrokkene niet aantast, aangezien het in weerwil van een wijziging van zijn functie zijn rang niet wijzigt, geen gevolgen heeft voor zijn materiële belangen, zijn immateriële belangen of toekomstverwachtingen niet aantast en enkel in het belang van de dienst is genomen, is geen bezwarend besluit. Wat dit aangaat, moet een maatregel waarbij een ambtenaar een nieuwe tewerkstelling heeft gekregen om een einde te maken aan een onhoudbaar geworden administratieve situatie, worden geacht te zijn genomen in het belang van de dienst. De administratie is niet gehouden een dergelijk besluit, dat enkel een maatregel tot interne organisatie van de dienst is, te motiveren of de betrokken ambtenaar vooraf te horen.

4. Een vordering tot schadevergoeding die samen met een niet-ontvankelijke vordering tot nietigverklaring wordt ingesteld, is ofwel zelf niet-ontvankelijk indien zij met deze laatste nauw verband houdt, ofwel, voor zover de gestelde schade haar oorsprong vindt in een dienstfout die los staat van de maatregelen waarvan nietigverklaring wordt gevorderd, slechts ontvankelijk indien voordien een klacht is ingediend, die zelf een vervolg is op een verzoek aan de administratie om vergoeding van de geleden schade.